
گوات دریا دے

راشد شکت

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

عدالت روڈ، کوئٹہ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کُت نہ کنت۔

گوات در یاد لے
(شاعری)

راشد شکست

2018

ISBN # 978-969-680-032-3

نہاد: =/100

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ماں ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کتنگ۔

نامدات

منی واجہیں پت

جان محمدء نامء

لرط

<u>تا کدیم</u>		<u>سرگال</u>
09	رزاق دشتی	1- ازم ء بچار
10	عادل سجاد	2- لبرانک
12		3- وابانی پیرشاہ
15		4- من ء خدا
17		5- کشک بال انت
19		6- منی ترس
21		7- روچ ء تئن
22		8- ترس ء بشارت
23		9- چراگاں رژن سماران بوت
25		10- روکیں چراگے کشت
26		11- منزل نصیبیں زند ء نگاہاں
27		12- چولی ء شرد ء کہ دریا
28		13- پُل ء سوگات پہ جلاں
29		14- دژ چکانی واب ء اتک
30		15- ساہگے دژ چکاں

- 31- نیون
- 33- کرد سجدہ
- 35- گوات دریادے
- 37- گروک ء چے وتا
- 39- تہاری ء شد ء گرک
- 41- عہد ء ہوشام نواہاں
- 43- غم ء ہوشام در سندیت
- 44- روج ء مرگ مابستگ ساہگاں
- 45- دردان ء رنگ ء دالے
- 46- دانکہ دریا جیڑگ زانت
- 48- سر پتگتے پُل ء چو آس ء
- 49- داں منزل چول جنت
- 50- کوش ء ہمراہ کنیں سہب
- 51- من کہ ستکانی ہاجتے
- 52- من وتا تڑپے نہ جیڑاں
- 53- مرگاں بال کت دل ء
- 54- حدالے واب انت
- 55- تہاری ماہکان انت
- 56- آزمان چوتگرد ء
- 58- گوات ء چراگ ء داوا

- 59-36-تہاریں بچکند
- 61-37-ستک ء ساہگ شپ کپتنگ
- 63-38-ڈرچک بیزاریں واہگ
- 64-39-ستلک ہوشام ء ڈرنگیں
- 65-40-ستلکیں شہر ء تماشا کئے
- 66-41-ضد ء کینگ کتنگ
- 67-42-گلزمین پہ آزمان سیل ء
- 69-43-ڈرچک جنز انت روان
- 70-44-روح ء من دیستگ شپ
- 71-45-دورات گشتے گوات ء
- 72-46-بیاہے راہ ء کہ کندگ
- 73-47-ستر چوہور ء بگواریت
- 75-48-پل ازگار بیت کہ کینگ
- 76-49-روح پادان انت ساہگے
- 77-50-شپے ء ازر پادانیں
- 78-51-سربتگ دردانت گماں
- 79-52-داں کتنگ ساہگاں ستا
- 81-53-بال کتنگ مُرگاں پہ غمی
- 83-54-آس ء جنگلیں کسہ
- 85-55-شہدانی دزدے بتلگ

- 87-56 ڈنگ
- 89-57 ہووے تیر کمانے دستے
- 90-58 مطلبے سنکر
- 91-59 آسے چنگ
- 92-60 چراگی موتک
- 94-61 آسے برکت بیت
- 96-62 جنگل منابے ہیج کن
- 98-63 زند شپاداں ہیج گپنگ
- 100-64 آسے چڑکش اتگ
- 102-65 آسے دروازگے جنناں
- 103-66 روچ دگران بیت دلے
- 105-67 ابر میں ترسیے چراگ
- 106-68 رُژن لپیگ شیرار
- 108-69 زہرگے پداجہ جت
- 109-70 زندگی دانکہ مطلبے داریت
- 110-71 دیدگے رژنے یا شمہی
- 112-72 اے شہرے ستلگینے تماشاشا
- 113-73 نگاہاں نو دکنگ
- 114-74 بے چول نہ انت آس
- 115-75 روچے شپ دست

- 116 - 76- گزٹن ازگارانت
- 117 - 77- واہگ ء گوناپ
- 118 - 78- آس منزل سفر
- 119 - 79- شپ وتی دیدگاں دل ء
- 121 - 80- گوات کہ آس ء اگدہ ء
- 122 - 81- ما کہ پلگار اتگ دلے
- 123 - 82- پلے ء بہشتے سوتک
- 124 - 83- روج چہ روج ء درکنیت
- 125 - 84- کئے بزانت چونیں حیال
- 127 - 85- آس ء شیرکنی چوں روت
- 129 - 86- رُژن پندل چراگ
- 130 - 87- شپ گوں روج ء نصیب ء

ازم ۽ پڄار

ازم گون بنی آدم ۽ پگر ۽ مارشٹاں پیوست انت۔ ازم ۽ پڄنگی چه آئی ۽ مارگانی
درانگازی ۽ ظاہر بیت کہ آزمی چاگرد ۽ چنچوتوانا انت۔ ازم هرزندگیں انسان ۽
اندر ۽ ودی بیت، بلئے آئی ۽ کساس ۽ بزانت کہ ازم شعور ۽ لاشعور ۽ میان ۽ ردوم
زوریت آئی ۽ پلگارگ ۽ شعور ۽ کارمرزکنگ گیشتر ہزدری انت۔

راشد شکست 2 فروری 1983 ۽ دشت توگی ۽ واجہ جان محمد ۽ گس ۽ ودی
بوتگ۔ آئی ۽ بنداتی وانگ چه دشت توگی ۽ بناکت۔ میٹرک ناصر آباد ۽ کت ۽ پدا
عطاشاد ڈگری کالج تربت ۽ ایف۔ اے ۽ چکاس ۽ سوہین بوت۔

راشد یک خاموش تمیں مردے بلئے من ہرود ۽ راشد ۽ خاموشی ۽ سر ۽ جیڑاتگ
کہ الم راشد ۽ خاموشی ۽ پشت ۽ چیریں رازے است۔ مرچی من راشد ۽ ہے
خاموشی ۽ پشت ۽ چیریں راز ۽ سر بوتگال، آر راشد ۽ شائری انت کہ راشد ۽ چومرگے
کبس ۽ کتگ ات۔ ہے خاموشی ۽ راشد جواب دات آئی ۽ اندر ۽ کبس پچ بوت ۽
شعر چومرگ ۽ بال کنگ ۽ لگ انت ۽ آجو بوت انت۔ لبرانک ۽ پیر شاہ ۽ اے
دز چک ۽ پراڈر چک بوت انت۔ راشد ۽ وتی شاعری چہر، شین ۽ چیدگی زبان دات۔
آئی ۽ وتی اولی کتاب ”کرن ۽ پتینکاں نگرہ“ دیم ۽ آورت، سوہین بوت۔ نوں آئی ۽
دومی کتاب ”گوات دریادلے“ کہ مرچی منے دست ۽ انت گون وتی وشیں شعر ۽
پہاں... راشد ۽ جہدانی برورد ۽ آئی ۽ پگر ۽ چراگ انت۔

رزاق دشتی

لبزانک

لبزانک بنی آدم ء ایشی ء زندمان ء ظاہر ء باطن ء پیوست انت۔۔۔۔

لبزانک اے واسطہ ارزشت داریت کہ ایشی ء ازمی ء ساچستی (تخلیقی)

اثر اں بنی آدم وت گوں وتی جوہر ء ساچیت ء دومی ء دیم ء پیش کنت ء آہے مارشت ء

لیکہاں وتی تہا ماریت ء ہے وڑ ء ہر دومی بنی آدم ء گوں لبزانک ء سیادی یے جوڑ

بیت۔ زمین کہ بنی آدم ء بُنگلی ہنکین انت اے ہرچی کہ سفر کنت نبی آدم ء زند ء ازم ء

مارگ ء درا نگاز ہما زمین ء بو ء باس ء کنت... ہمودا کہ آنتنگ ء ساہ کشیت۔ ہما

آتراپ ء رنگ ء جلوہ ساچشتکار ء ازم ء گوناپ دینت ء گوں ہما زمین ء سیادی یے

ساز انت، ہے سیادی لبزانک انت... ادا روایت ء گپ بوگ ء نہ انت، بلکین

ساچستی زمین ء گپ بوگ ء انت، چو کہ مرچی ایں ساچستی زمین ء روایت پڑوش

داگ ء نوکیں دابی ء جنزان انت ہمیشکہ اے پہ لس مہلوک ء اجب ء نوکیں روایت

... روایت کہ چہ نوکیت ء جنز ء کوہن ء سفرے گیش انت ہمیشکہ لس مہلوک زوت

پہمیت ء ایرے بارت، بلے نوکیت ء صورت نوک ء سفرے کم انت زوت پہمگ ء

ایر برگ نہ بیت۔ حاصل بلوچی لبزانک کہ اینچودیمانہ شنگ ادا نوکیت انچش انت چو

کہ مدتی ء پدانا گہ ء طیب نادراہ ء در ماناں بدل بکنت ء بہ گشیت ”تئی نادراہی من

نوں پہم اتگ“...

سے شکست کسانی ۽ تڑانگ زین جمہدینت
اے عہد ۽ بک ۽ نیست انت نماگی تڑمپے

راشد شکست ۽ زبان ۽ بیان الم اثر کنت ...

عادل سجاد ر پسنی

۲۰۱۶ء

وابانی پیرِ گاہ (مُسیرِ مومنِ نامِ)

توئے دریا تئی چولِ اَنت
 دیوانگِ مُریدیں
 توئے گورِ مے تئی پگرِ تلمبِ جہلِ اَنت
 نہ بیتِ پاسگ، کناں اوژناگِ منِ بُگاں
 توئے کانِ گ، تئی چنگِ نمیرِ اَنت
 توئے پلے، بہشتِ ملگزاراں
 توئے آپے، تئی شُنِ چڈ کہ نیست
 توئے آسے، تئی گژنِ ہڑ کہ نیست
 توئے کوشے، تئی شیدگانِ زیرِ مان
 توئے گوا تے تئی دنزاںِ منورِ مان
 توئے موسمِ تئی پلگارِ مہنا ہیں
 توئے کردے، تئی بستارِ ماشاءِ اللہ
 توئے جہدے، تئی باسکاںِ کرامتِ مانِ ستا کرزیں
 توئے ہورے کنئے سیرِ آپِ ڈگارِ انِ
 تو ماتیں گلزِ مینے، سکینے

تئی حاک ۽ کناں سجدہ گوں پیشانی ترابوساں
 توئے بچکند تئی شہداں بشارت مان حُدا رنگیں
 توئے دیدگ تئی ارساں ۽ پارت مان وفاداریں
 تئی مہرانی سحر امن گرفتاراں
 نئے سنگے پہ ارواہاں کپ نئے گران ۽
 توئے جنگل کہ دژ چکان ۽ سہار ۽ دئے
 مناں مُرگے تئی دژ چک ۽ من سرشاہ ۽
 کجیں جمک ۽ کدوبنداں
 کناں چنکی ۽ ایمن باں
 شلاں کوکو
 تئی ساہگ چو برف ۽ انت گرماگ ۽
 مسافر دم کفنت نندنت
 ربادگ بنت و اتر انت
 توئے منزل کہ ہر راہ ۽ سفر
 کفیت ۽ ترا اوشتیت
 تئی دروازگ ۽ کلکیت،
 پداچاریت کہ کبل انت
 ۽ کلکیت گار انت
 بہ پزوشان ۽ ملامت باں
 بہ جیڑان ۽ اگاں پچ بیت

منی ستک انت
 منایل دئے
 ندارہ کن کہ چے نیست انت
 بچار روچ ء شپ ء سنیل کن
 بہ گر ماہ ء بزور استال
 چرا گانی دزدے روک انت
 ماں نورانی دل ء دست ء
 ہزار جلوہ ادا کندے
 گم ء شہمے نہ گوایت ہم
 جلیں دردے نہ بیت گندگ
 بہشت ء پکر ء آباد انت
 مئے و ابانی بیر شاہ ء

من ۽ حُدا

من ۽ حُدا ٻئين ۽ مسافر
 سفر ڪنئين دل ۽ تب ۽
 اے آزمان ۽ جنگل ۽
 ۽ گلز ٻين ۽ ڪيڊگ ۽
 گو زبان ٻئين
 چه ماهڪان ۽ ڊيڊگا
 من منزل ۽ نشاں ڪتگ
 وٽا چوسا رباں ڪتگ
 گشادڪارواں ڪتگ
 من ۽ حُدا ۽ لوڻين ڪشڪ
 اے ڪشڪ چه ماجوڙ بنت
 ڪه عشق په ماجوڙ بنت
 چوچول ۽ دريالوڙ بنت
 ۽ ڪوه بُرنت ۽ پوڙ بنت
 من ۽ حُدا ۽ وسنگت ایں
 ما سٽڪي ۽ محبت ایں
 نه گوآت گول ما اتڪ ڪنت

نہ آس اچ ما تگ کنت
 من ء حُدا ء گنگ ء
 چرا گاں دَر ر چاں کتگ
 ء ر ثناں پَر ر چاں کتگ
 نصیباں سر ر چاں کتگ
 مئے مہر ء،

راستیں دست ء دل
 فرشتہاں مچاں کتگ
 من ء حُدا جدانہ بنیں
 چو دُر چک ء سا ہگ ء نہ بنیں
 اے عہد ء موسم ء نہ بنیں
 چو دہر ء مردم ء نہ بنیں
 پہ لنگی ء ما پا د بنیں
 سو اس پہ شپا د بنیں
 ماوا ہگانی سیا د بنیں
 ہمک دل ء مراد بنیں
 من ء حُدا دولا ڈکیں
 وفا نیں عرش ء جاڑ کیں

کِشک بالِ اَنت

دانکہ چانکاں چتہ
 ارساں چمء وطن
 ہورء ارواہ بُنِ اَنت
 جمبرء باطنء
 انجونہ گینگِ اَنت بچکندء او پارء پُل
 واب کپتنگ کجادر مندیں بہشت
 دوزہء دیدگاں
 آس سجدہ کتنگ
 گواتء مزودہ وتی
 منزلء سر نہ اَنت
 کِشک بالِ اَنت دڑ ہیں
 نہ چومرگء وڑا
 نہ پتنگء وڑا
 چم دزنگ اَنت منی آزمانء پڑء
 نہ کہ استال است
 ماہکان مہگر یں

عرش ڈکال انت بچکند ء موسم تئ
تُن پاسگ نہ بیت
راز جیڑگ نہ بیت
پہ تئ منزل ء
بے سما انت سفر
ء مسافر بُت انت
کشک بال انت دڑ ہیں

منی ٹرسء

چراگاں جنگلے کشتہ
 وتی ارواہء پیڑ گاہء
 کپوتے رژن کو کو کنت
 کہ دژ چکیء سرء نشتہ زہیر نالیں
 وتی و ابانی کر گینء
 تہاری شہم گوندان انت
 کہ حیران انت ء حیران انت
 پہ گواتء انگریں برانزاں
 اے تبدیں کست تہاریء شدء بُرایت
 کہ گواتء گوشاں ہلوت کنت
 بکش رژنء
 بگرگٹء چراگانی
 نہ جنگل گواہ بکنت زندء

بہ گواہیت نہ کیوتیں رژن
منی واہگ ہمیش انت بس
اے امروزء وتی،
چنکاں کناں گرداں
منی ترسء،
بہ کشیت سراے رژنائی

روحِ مُتُّن

چرا گے گوات ۽ گیا بان ۽
 گوں مُرگانی رَم ۽ نِشْتہ
 ندارہ کنت رژناتی
 وتی ارواہ ۽ بے حال انت
 اے گوات ۽ آس زوراک انت
 ستر دزگٹ انت انوں گوات
 کہ پُرس ۽ موسم ۽ نِشْتہ
 گیا بان ۽ غماں پہ درد پیوند انت
 من حیراناں کہ نودانی وفاداب انت
 منی ارسانی بچکند ۽ گم ۽ کُٹ ۽
 وتاراچم ماند ارانت
 گوں ارسانی جلیں آس ۽
 ابیل ۽ ساہگ ۽ اوشتاگ روحِ مُتُّن
 چراگ ۽ شیکگاں تنسیت
 ۽ گوات ۽ رژن ۽ پاہودنت

ترس ۽ بشارت ۽ یا شپ ۽ چم شزار انتنت
کوراس ات ماہکان چراگ اوں تہار انتنت

بچکندے ۽ نصیب ۽ پاہو وتارا دات
منے دیدگانی رس گوں آس ۽ دُچار انتنت

ساربان ۽ نُزبتیں زہیروک ۽ دور شُت
آ کاروان ۽ دنز تنیکہ گُبار انتنت

ساہگ زہیریں روچ تی تُن ۽ سوزمان
آپ ۽ نہ جت چک ۽ گوات ۽ نہ چار انتنت

اے موسم ۽ قرار بہشتی ندارگے
اے انگرانی گام چو دوزہ شہار انتنت

من گوں ہے ندارگ ۽ مشکول اتاں شکست
چولانی کوپگاں جگیں دریا سوار انتنت

چراگاں رژن سماران بوت داں تو اتکئے
اے گوات قصہ یے آران بوت داں تو اتکئے

تئی وفا ۽ ندارگ بہشت ۽ زیبائی
حدا تئی جلوہاں چاران بوت داں تو اتکئے

سفر کت جنگل ۽ دژ چکاں پہ منزل ۽ تنیگ ۽
۽ روج ساہگے داران بوت داں تو اتکئے

چو آس تزونگل ۽ بچکند ۽ مجگ ۽ شاداب انت
کہ ہور پہ ترا گوران بوت داں تو اتکئے

منی محبت ۽ چمگ چہ کوہے ۽ بٹکہ
۽ نود چماں لتاران بوت داں تو اتکئے

تئی مہرء سر پتگیں پلانی حاجت ء دل زانت
 اے شپ بہشت ء قراران بوت داں تو اتکئے

مناتئی غم وتی رازانی منزل ء چوں دنت
 پتو اے زید وداران بوت داں تو اتکئے

تئی پہ دیدگ ء ارساں زہیر کنت تُن ء
 اے درد کوہ ء اگاران بوت داں تو اتکئے

ابیتک ابیتک ات، بے وانکی ء کوار ء ات
 گشتے اے ہلک بہاران بوت داں تو اتکئے

(نمیر انیس سیٹھ الہی بخش دشتی ء نام ء)

روکیں چراگے کشت منی گوات ء بیتگ ء
رژنائی ء کفن وتا پرداتگ بیتگ ء

زیبائی ء نصیب وتی سوتک سرجم ء
شیدائیاں وتارا اول بندات ء بیتگ ء

دیدار دیدگانی منے اشکند چہرگاں
جلوہ بچار چینکد ء چلاتہ بیتگ ء

ارسیگ انت زید ء چم گوں دزچک ء کپودراں
بیوانکی ء تک ء وتا مانداتہ بیتگ ء

اے رنگ ء مردماں وتی بچکند پیتگ انت
بے مہری گار کنت منی نیات ء بیتگ ء

مان اتگ ات ملوری ء بیچاڑی ء دزدے
اے زند چتو پد کجا آرات ء بیتگ ء

منزل نصیبیں زند ء نگاہاں سفر کتگ
اوشتا تگت مسافر ء راہاں سفر کتگ

اے ساہگانی چم کنیا سکت انت کئے بزانت
دڑ چکانی مہر ء دیریں وفاہاں سفر کتگ

عہد ء تریٹیں تڑنے مئے زند ء پٹر ء
ماگوں ہے حیاں ء گناہاں سفر کتگ

برگشتگیں زمانگے ہرگام ء مان اڑیت
داں زندگی ء سُدھ ء سماہاں سفر کتگ

جنزات نہ کنت تہاری چہ پڑوری ء شکست
دانکہ چراگ چمگیں ماہاں سفر کتگ

چولی ۽ شردء ۽ که دریا میں بیت
پندلانی زندگی آمین بیت

ارس ۽ بچکند ۽ بہ گشیں طالع ۽
دیدگانی چو زبان ہوکین بیت

پل اگاں غموار بہ بیت سوچیت وتا
آس کہ کینگ بکنت نودین بیت

ماہ ۽ استالاں بگیپت ڈگال ۽ غم
آزماں ویرانی ۽ ہنکین بیت

من نزانته کہ زمستان ۽ شکست
ترونگلیں زند ۽ وفا تبدین بیت

پُلّ ۽ سوگات پڻ جلاں ساھیل اِنْت
من اوں بچکنداں گلاں ساھیل اِنْت

شپ تھاری ۽ گناہاں بُن دات
ماہ ۽ دیدگ کہ شلاں ساھیل اِنْت

ساھگاں تبد چکاریں زند ۽
روچ ۽ برانزانی تلاں ساھیل اِنْت

واہگ ۽ ھیل پڻ عھد ۽ انگر
کینگ ۽ ڈوک ۽ ڈلاں ساھیل اِنْت

چہ وتا دُوراں چو آزمان ۽ زمین
گوں ترا دل پڻ دلاں ساھیل اِنْت

موسم ۽ دُشمنیں دُنیا راشد
گوات ۽ پاہار ۽ یلاں ساھیل اِنْت

دُر چکانی واب ء اتک داں مُرگاں حیاں کت
 ما جنگلے ء کشت، اے دریا نہال کت
 حاک ء نصیب انگت ء آزمان ء سر نہ انت
 اتک ء زمین ء نشت انت استالاں بال کت
 کرنے تہاری ء بیت پیوند انت گوں شپ ء
 نگلیں چراگے کشت مئے گوآت ء زوال کت
 ارسانی دیدگاں گشنے بچکند بتلگ انت
 کوش ء بہشت ء کش ات دوشی کمال کت
 پہ ما ندارگانی دیدار عاجز ات
 اے موسم ء وتارا اوں پیرزال کت
 ما تثن ء دیدگانی ارساں دُچار اتیں
 مئے نیمگ ء وتی دست ہوشام ء ٹال کت

ساہگے دُرچکاں، نہ دُرچکاں جنگے
لوٹ اِتگ مُرگاں چہ آزماں جنگے

شپ تئی کوراسی ءِ راستیں کش ءِ
ساز اِتگ پہ وت چراگاں جنگے

گوناں بچکنداں تئی جمبر سکین
دیدگاں گورتگ گوں ارساں جنگے

ناحدا حیران اِنت گوات ءِ سیل کنت
اڑ کتگ دریا ءِ چولاں جنگے

تو منی ویرانی ءِ شنزے بہشت
آس تئی تُنن ءِ شدراہاں جنگے

شانتلاں ہارے گور ءِ دے کیلگ ءِ
من تئی باسکاں پتاہاں جنگے

من چتو دست ءِ دل ءِ کت سمبر ات
دور دات ہوشام ءِ حاکاں جنگے

نیمون

رواناں من کہ،

نیمونے دل ء کپتگ

پدیل راہے

شپادیں پدہزاراں است

ہے راہ ء

منی چمانی پیرشاہ ء

حد اُمُری تماشاہے

چو در چکی ء گم ء رُستہ

نہ بیت چارگ

کہ تاک چنڈ انت

گچل پاچیں ء ویران انت

من جُنزاناں چد ء دیم ء

کہ گوات ء آسے دیم ء انت

۽ آس ۽ پُل چنکان اَنت
 اے زید ۽ موسم ۽
 سَنگے پہ من دست ۽ کتگ نشتہ
 اِد ۽ سا ہگ شلان اَنت ارس
 ادا بستار نیست روج ۽
 کمر زانی جنگ کست ۽
 ۽ سُنٹے ارش ۽ نودان اَنت
 منی نیمون ۽ پاہار ۽
 شل ات کوہ کوہ
 کپوت ۽ چو
 واترات ربادگ بوت
 وتی ہلک ۽
 کہ منزل تُنی ۽ کونڈ ۽
 چو طفلیں گزنی ۽ واب اَنت

کرد سجده

تئی بچکندء آتزابء
 زیر شنزیز زیبائی
 سراپ کنانء پیداک انت
 تئی مہرء ہنکین بہشت
 تو بہار گاہء رنگء
 دریا گوں چولاں تئی غلام
 ہوراوں پتوٹنیگ انت
 توچہ گواتء زیبا تر
 توچہ آسء دیمء تر
 توچہ پُلء بو آتار
 گوات تئی ارواہء سکین
 آس تئی او پارء شُبین
 پُل تئی بستارء شنز
 جنگل پتو دیوانگ

مُرگ اوں پتو نیا ز مندا ننت

تو چہ دژ چکاں سرکشئے

ءتاہیرء زندء ارشء

شپ چوں چاریت روک روکء

قندیلیں بالادء تئء

تو چو چار دءورء روکئے

سارتء ترونگل ساہگ تئء

تو شہدانی ہمساہگ

تئء روحء دریا شیرکن

نودتئء نازر کیں تب

مہرانی واہند توئے

بچکنداں شیر آپ تئء

ہونکیں بستارتئء

کرد ترار اسجدہ کنت

وہدوتا بد مزودہ کنت

گواہ دریا دے

گواہ دریا دے
 زندگی بہر کنت
 ملکہ موت ۽ گس ۽
 پل، پلے نہ انت
 آپ، آپے نہ انت
 آس، آسے نہ انت
 تہنا سوچیت منا
 بے میار ۽ گناہ
 پز وشت ۽ نہ کنت
 مئے وفاداری ۽
 گیم ریت پہ شگان
 گواہ دریا دے
 مہربان ۽ وڑا
 مہر زرشان کنت
 کسے زورگ بزانت
 ترسی ۽ مرز اتگ
 روچ برانزاں وتی

سا ہگ ء مان جنت
 جنگل ء دیدگاں
 ارس چنکان بنت
 بال گوئندان ت کیوت
 پہ دگہ بید ہے
 موسم ء شب گشتے
 بے چراگ ء بلیت
 چوں تہاری تللیت؟
 گوات در یاد لے
 رژن پودان کنت
 شہر نودان کنت
 کنت چراگاں وتی
 نگلیں دست ء دل ء
 شئی ء شور کنت
 ترمبھی ء ہور کنت
 گوات گواتے بلئے
 کسے قدر ء بزانت
 گوات در یاد لے!!

گروک ء چے و تا پھریز

طلب ارواہ ء ار سین انت
 اے نیز گاریں نگاہانی
 گم ء دیدار شپ کپتنگ
 اے نوبت ترس مانچین انت
 نہ ماہ ء رژن جلواہ دنت
 نہ قند یلاں تہاری یے
 نہ گوات ء موسم ء دژوشم
 اے آس ء جنگل ء مُرگے
 پناہ زوریت
 بگش داں کد
 منے چماں و ابی ء کسہ
 چودریا ء غم ء رُستگ
 بلتے گنگ انت

بُتِءِ پیمِءِ
 نہ گؤاتِءِ، گؤاتِ معنا کنت
 نہ قنڈیلے و تا پہمیت
 نہ دریا چو لیءِ سر پد
 اے موسم، ...
 ترس گزند ان انت
 کہ بدواہءِ جلیں جمبر
 گروکِءِ چے و تا پھریز

تہاری ۽ شُد ۽ گرک

شپ ۽ انسرتگیں کونڈ ۽
 چراگی اُگد ہے واب انت
 بلتے سرچنڈ ویں رڙنے
 چه ماه ۽ دیدگاں کپتنگ
 دوئیں پاداں
 جواب داتگ
 نہ ٹکیت گامی ۽ دیم ۽
 نہ گوات ۽ گوں سفرکت کنت
 نہ مُرگانی رَم ۽ شت کنت
 گوں آس ۽ چولاں ہوت کنت
 گوں دریا ۽ پڑی برانزاں
 بچار آگاریں آزمان ۽
 دڙہیں استال امپاس انت

بہ سمبال ات،
تہاری ۽ شد ۽ گرک ۽
پلکیت دلو تاں رزن ۽
زمین ۽ شوانگ ۽
ارواہ بباداتگ
وتی دیر انت

عہد ء ہوشام نواہاں گوات ء
 اسی بچکندے پتاہاں گوات ء

انچو پچلرزے ء ترس ء دمک ء
 تو بگندے گوں سلاہاں گوات ء

تو کہ پیڑاتگے آس ء ٹن ء
 من گوں دزگٹاں ہماہاں گوات ء

چاریت حیران انت منارا جنگل
 مرگ لڈینت انت چہشاہاں گوات ء

تو کہ سالونک بے پتو موسم
 من چو تبری ء کماہاں گوات ء

بلے زوراک بیت ہتر کشیت
چول دریایے شدراہاں ☆ گوات ء

ہج نہ چاریت ء گنوکی دور کنت
کئے بہ رکینیت کزاہاں گوات ء

منزل ء گاری ء سفر جلیت
نوں مسافر چہ دراہاں ☆ گوات ء

حا کے بڈ ء انت لچے آزمان ء
سپت استالاں سراہاں ☆ گوات ء

موجراں رازے ء کوہ ء پشت ء
دنز پہ کرنے پناہاں ☆ گوات ء

☆☆☆

غم ۽ ہوشام درسندیت وفا ۽ ارس ۽ تب جنزیت
دے منزل پہ منزل بیت ۽ راہ ۽ ارس ۽ تب جنزیت

اے ساہگ عمر بکشا انت غم ۽ در چکانی بالاد ۽
بگندے تَن گورمے بیت حُدا ۽ ارس ۽ تب جنزیت

پدا آس ۽ تہاری ۽ شپ ۽ ہوشام مانبدیت
چورویچ ۽ زہرگی ساہگ گناہ ۽ ارس ۽ تب جنزیت

کئے انت پولنگ کنت زند ۽ چراگانی کرامات ۽
نہ سبزیت عاقبت رژن ۽ ۽ ماہ ۽ ارس ۽ تب جنزیت

اے ارس ۽ موسم ۽ بچکند وتا چم ۽ امانت کنت
دمانے گوات برہنگ بیت حیا ۽ ارس ۽ تب جنزیت

شکست ۽ دیدگاں دریا چوتزمپ ۽ گلہ ۽ ژند انت
بہ بیت زوراک داں چولے کزاء ارس ۽ تب جنزیت

روح ۽ مُرگ ما بستہ ساہگاں شکاری ایں
 دڑ چکاں جنگل ۽ دست ۽ تیرکماں شکاری ایں

تُن ۽ برانز حیران انت چنگ ۽ تہاری ۽
 گزٹن ۽ شہم بے منزل، دیدگاں شکاری ایں

گوآت ساہگ ۽ واب انت آزمان ۽ ارسانی
 موسم ۽ زمین ویران، جنگلاں شکاری ایں

عرش چرتگیں حاکے، مزڈہ ۽ ہدوناک انت
 مُز کہتے ۽ کونڈے، واب اگاں شکاری ایں

واہگانی بار بند ۽ دل نہ جلیت ہوشام ۽
 سربتگ حیلانی، جیڑگاں شکاری ایں

دردان ء رنگ ء دابے، نہ ارساں ندارگے
دیدگ کہ گز یوگ ء آنت جیڑاں ندارگے

دوزہ ہما انت لذت ء آتڑاپ ء جنز اتگ
داں دروہ اتگ بہشت ء پلاں ندارگے

زیبائی ء حصار و تا پادمال کنت
کپتگ گشتے چو مہرگ ء حا کاں ندارگے

جنگل وتی غمانی ء چنڈا ء چول وارت
بُرتگ داں گوں و تا اے مُرگاں ندارگے

اے شپ وتی تہاری ء کوچنڈگ ء نزانت
وابینگیں چراگے ء چماں ندارگے

تو زندگی کجا وتی پھریز اتگ نصیب
گژن ء پھ چورہاں کتگ چنکاں ندارگے

ہور ء گروک ء گزنداں تڑا کینتہ دل شکست
بکشاتگ دیدگاں منی تڑمپاں ندارگے

دانکہ دریا جیڑگ زانت
چولانی پھریزگ زانت

موسم انچو سرمست انت
گوات ۽ لیڑہ دڑپگ زانت

بلے ہورتیں بالادے
کوه ۽ قدر ۽ مہرگ زانت

ارس ۽ چنکاں بچکندے
تہنا نشنگ گزیوگ زانت

کسے درد ۽ گزانی ۽
آزمان ۽ دنت کوپگ زانت

دوزه شنزیریں امروز ء
 آس ء جون ء شودگ زانت

دل چو بال انت شاین ء
 غم چو کبگ ء ملگ زانت

روچ ء کونڈ ء شپ واپ انت
 اے راز ء دیوانگ زانت

نیاد ء غمانی ژند کتگ
 تهنائی کوچنڈگ زانت

سرپتگ نئے پیل ء چو آس ء بوتگئے
دوزہ ء یا کہ بہشت ء بوتگئے

من ترا تزمپ ء دل ء شوہاز اتگ
تو کجا چولاں گوں دریا بوتگئے

دیدگاں رتنگ ترا چو مشکى ء
تو پدا ارس ء کلاخ ء بوتگئے

کیلیگ ء رُستہ تئى استال ء ماہ
انگت ء آزمان تہنا بوتگئے

تُن تئى انگہ نہ پڑشتہ بانڈ میں
سرجمیں عمر ء تو آپ ء بوتگئے

داں منزل چول جنت راہ ء نگاہاں
سفر رُژنا اِنْت دریا ء نگاہاں

رُیَیْزِگ اوں نہ بیت داں لڈ اِتْگ تو
دوشپ گوستہ تئی پیرِگاہ ء نگاہاں

اے روچ ء شپ وتی کانٹاں اڑینتگ
تہاری مان اڑیت ماہ ء نگاہاں

ندارگ چو بہشت ء جان کشیت
مُجے پیرا تماشا ء نگاہاں

کیوتانی نہ کنت دیدار ء راشد
داں دُکالیں بہارگاہ ء نگاہاں

کوش ء ہمراہ کنیں سہب ء نودیں بریں
 تَن ء لیگاریں بالاد ء شودیں بریں

آزمان سرپتگیں پلے گین ء مجن
 اے منی واہگ انت دل نرودیں بریں

گوات ء زیبائی ء آس حیران بیت
 موسم ء دیدگاں رُژن پودیں بریں

روچ ء تَن ء طلب برانزی بچکندگے
 ساہگانی گور ء شپ کرودیں بریں

تئی وفاداری ء حال عرش ء سرانت
 دل مجن، غم مکن رب ہمودیں بریں

من کہ سِتکافی حاجتے شوداں
بیت چو انسانی ءِ عتے شوداں

آس پلگار بیت دل ءِ پُل ءِ
دوز ہے ءِ پہ جنتے شوداں

مُرگ ءِ جنگل ترا کنت سجدہ
ساہگانی محبتے شوداں

رنگ ہچیر نہ روت وفاہانی
مہر انچیں کرامتے شوداں

ما نزانته اے بیتگ ءِ مردم
زندگی ءِ چو میٹے شوداں ☆

بلے پلگار بیت رگ راشد
شوانگے آل من دلوتے شوداں

من وتا تڑپے نہ جیڑاں تو وتا دریا گشتے
زندگی چو باطن ء مئے آس ء تن ء ایر رچ ءے

ایر کپتگ روچ تئی برانزانی مجگ ء ساہگے
دڑچک نابودیں وتارا ماندار انت جنگل ء

موسم ء دریا ء راز ء چولے ء باسک ء پتا
چو مبوگوات ء وفا ء پہ ستایے پر رچ ءے

دیدگانی آزمان ء ار سے ء نوک ء شپ انت
تو تہاریں گلزمین ء قبرے ء ڈس ء مدے

واب چہ کرگین سبرءنت ماڑی ء سنگر کننت
ارس گویا کیں نصیب ء دیدگاں چو آگہ ءے

مُرگاں بال کت دل ء ساہگاں لڈ اِتگ
گریگ ارساں منی دیدگاں لڈ اِتگ

ماہ ء استال تو گوں وتا بُرتگنت
تو پہ کئی پنڈل ء آزماں لڈ اِتگ

واب ء پادا تکاں من نود نادرہ اِتنت
گوات بیچاڑا ت کہ موسماں لڈ اِتگ

شہر ء ویرانی ء مرچی سنج ء جنگ
بوت بشارت منا تو چداں لڈ اِتگ

آس زیبائی ء چمگ ء سر نہ بیت
پُل گیمرتگنت دزوشماں لڈ اِتگ

راہ ء پیچان کت چو نپاد ء وتا
ما کہ سرگپتگیں منزلاں لڈ اِتگ

حُد اے و اب اِنت

منی و ابانی دریاء

نہ چو لے اُست

نہ بوجیگے

بلتے یک نا حُد اے است

تسلہ دنت منی و اباں

وتی دست ء سر ء مرزیت

وفا کرزیت

ستا کرزیت

ہے گنداں کہ آزمانے

منی دست ء دل ء و اب اِنت

گوں استالاں

دمانے رند،

فقیری ء صداکش اِت

منی دست ء دل ء چار اِت

پداگشت ء

حُد اے و اب اِنت

تہاری ماہرکافی انت

تہاری دلء دوشی
 چراگاں موسمے گوپتہ
 بہشتء شب قراران انت
 ء حورانی و داران انت
 بلتے چڑکش اتگ گوات ء
 چو عہد ء کست ء دریاء
 وتی چولان ء گو سندان انت
 نہ پلاں چک جنت چاریت
 نہ وشبوہاں سمداریت
 چو آس ء کالب ء تپتہ
 گشتے چہ دوزہ ء رپتہ
 اے گوات ء
 کہ نوں سر پدکنت
 اے موسم تی جوانی انت
 تہاری ماہرکافی انت

آزمان چو تگردء زینء پتچ انت

موسمء مُرت کپوت
 گواتء بانزل بُن انت
 تَن چلا تگیں
 جنگلء دل زدگ
 انجیں ویرانی یے دیدگاں جل اتگ
 ارسء پتر پتچ انت
 نشته گرز یواسکیں بچکندے
 پُرسء سمرء
 موتک الہان کنت
 سوزمان انگریں زنداوں جول جنت
 مہر چوبلکء پیر انت،
 کپتگ دپء کرنی کر گینیء
 انچو کُمپ انت منی چماں چارگ نہ بیت
 نژوریتء تئسیت
 بود کنتء کپیت
 نارگء درد سازء وفا عاجز انت
 کپتگ تحتء سمرء

سک شزار انت گشنے
 مرگ ء واز مندگ انت
 زید چاہڑ رجیں
 ژند ء ژول انت شب ء
 دیدگاں بند کنت
 واب گندیت بدیں
 آس چومردم ء تزان کنت ساہگ ء
 روچ چومرگی ء نشتہ دز چک ء سر ء
 گژن گز یواسکیں طفلی
 گپتگ ء یشک ء دامن وتی مادر ء
 تئن ء گورم ء وتی
 پُرکتگ مشک من
 دیر انت زہر انت دریا
 گوں چولاں وتی
 آزمان چوتگرد ء زمین ء پیچ انت
 نشنگ انت ماہ ء استال
 قصہ کنت
 بزَن ء ارمانی انت

گوات ۽ چراگ ۽ داوا

اے گوات ۽ چراگ ۽ داوا ۽

رژنائی کجا نگو برگشته

نه روج وتارار کینیت

نه ماه وتارار جلو اه دنت

اے شپ همه چول ۽ ترس ۽

دریا په وتارا ڈبان انت

ارسانی چرڙ که چمانی

بچکنده ۽ اصیلیس ماڙی ۽

پههار دیان ۽ پڑوشان انت

اے گوات ۽ چراگ ۽ جنگجابه ۽

ترمپه اول نه کپتنگ هونانی

اے گوات تنیگه سرمست انت

جنگ ۽ په چراگه کوندک دنت

اے گوات ۽ چراگ ۽ داوا ۽

سوبان انت تهاری ملان انت

په زنده ۽ شپادیس هسکین ۽

ارواهاں تلیت ۽ منزل کنت

تہاریں بچکند

ارسانی تہاریں بچکنداں
 اے چمء دنیا تچ گپتگ
 نہ رژن وتارا شوہا زیت
 نہ روج وتارا درگیج ایت
 ارسانی تہاریں دریاء
 بس چول وتارا وت گندانٹ
 اے آس بٹا کیں امروزء
 دیدارء پنا ہے سرگپتگ
 منزل پہ را ہے سرگپتگ
 نہ گوات ء چراگ ء ہمراہ انت
 سرگپتگ وتا گوں اوشتا تگ
 ارسانی تہاریں کرگین ء
 نیستی ء نگاہاں منزل کنت

بچکندء اہیلء سوزمانے
 گوں دردء دوراں ارمانے
 مہرانی حصارء سنگر کنت
 پیلانی نصیبء انگر کنت
 چوں زند و تارا پھر یزیت
 کہ مرگ نہ کنزیت گامیء
 ارسانی تہاریں بچکنداں
 گز یتگ پہ حد امرزی زندء

سِتکِ ءِ سا ہگ شپ کپتگ

سِتکِ ءِ سا ہگ شپ در نر زانت

تندی ءِ گوناپ کتگ

کست دلانی موکوہاں

تجیلے دریا بکشیت

وہدے چولانی پاندا

زندے ارواہ پیڑ اتگ

آس نگاہاں پالاتگ

بے واہیں ارسی ءِ قحط ءِ

سِتکِ ءِ سا ہگ شپ کپتگ

روچ ءِ گژن ءِ ہنکین ءِ

کشک ءِ ٹن ءِ زندان ءِ

منزل گیدی اوستانی

گوات مسافر گردان انت

تتکلیں دَمکانی زیدؑ
ستک ء ساہگ دروہان انت
مہرؑ و فاء ایمان ء
دڑ چکے دڑ چک ء ہلوت کنت
پندل سازیت پہ مُرگاں
جنگل دوشی بے واب ات
ترسی ء بیہارشل ات

دڑچک بیزاریں واہگ ء ہوشام
چینچوزوراک انت ساہگ ء ہوشام

غم کہ تالان بنت سرپیت ارواہ
پُلاں سجدہ کنت تزانگ ء ہوشام

شپ کہ کوراس بیت وتا دڑوہیت
رژن پنڈیت زمانگ ء ہوشام

گوات ء دریایے چول بیچار انت
موسم ء گورم چو جگ ء ہوشام

برانز ارسانی دیدگاں سوچیت
آس بچکندیں چنگ ء ہوشام

ٹپ اتگ کوہے، مہرگ ء پشت ء
ترس پیڑان انت ماسگ ء ہوشام

کرنے گوستگ تئلک ء دڑتکہ
طفل اشکندیں گوانزگ ء ہوشام

تِلْکَ ءَ هوشام ءَ دَرَنگِیساہِ
کہ بزاں باریں چے رَنگِیساہِ

بس تشے برانزاں فقیری پیڑ اتگ
کہ گشیت روج ءَ ملنگِیساہِ

جنگل ءَ دیستگ ءَ ار سے رتگ انت
مُرَتِگیں دَرچک ءَ شلنگِیساہِ

گوات ازگار انت منی ورنائی ءَ
عاجز انت موسم پہ تنگیں ساہِ

پہ منا جیڑیت کجام تژن ءَ بہشت
انگریں پلے یا سنگِیساہِ

داں منی چمانی دریا تژنزاگ
مچکدگ ارسان ءَ گونگیں ساہِ

نیمگ ءَ وچ انت منی دائم شکست
چو گشتے عہد ءَ تپنگِیساہِ

سُتگلیں شہر ء تماشا کئے بکنت
اے پُر ء حا کاں کو اء کئے بکنت

ماہ ء استال ء زبہریں جلوہ ء
چو وتا آزمان ء تہنا کئے بکنت

روک کتگ گوات ء چراگے جنگل ء
اے وڑا رژنا تہار ء کئے بکنت

دوزہ ء کیلگ تنیگہ سبز اتگ
مشر ء آدڑہ بہشت ء کئے بکنت

چولے ء ہورے پناہ دنت کرنی ء
تر مپے ء بستار ء دریا کئے بکنت

ساہگانی موتک پہ روج ء سرانت
آس چو تڑونگل ترارا کئے بکنت

ضدٌ کینگ کتگ پدا آس ء
برفیں بچکند گے پتا آس ء

برانز ء و شبو بوان انت دل پہ دل
کئے گشیت پُل چہ جدا آس ء

شیر کنیں ساہگانی بازار ء
تو دمانے بکن ستا آس ء

اے و پلانی دا تگیں داگ انت
دل تئی سو تک بگش کجا آس ء

داں بہشت ء ملامت انت حورے
است بستار دوزہ ء آس ء

چولاں چنکاں کنان ء ملان انت
گنداں دریا یے ء تھا آس ء

پُل پہ تْن گیمرا انت راشد
بچ پرواہ نہ بیت شد ء آس ء

گلزمین پہ آزمان سنیل ء شنگ
 عرش ء ثن ء حاک چوشہد ء چٹ اتگ

ہور ہینار انت منی ورنائی ء
 چولے ء ترمپ ء کش ء دریا چنگ

دوزہ ء حاجت کدی سبزیت بہشت
 کیگ ء آس ء کیا پلے رتگ

روح تو ہجر منا ساہگ مکن
 کہ تی برانزانی جلوہ مٹ اتگ

واب کپتگ دل غم ء دست ء دل ء
 ایمن انت واہگ پدا کوچنڈ اتگ

موسم ۽ زید ۽ نگاہ کور انت گشتے
گوات اول چارگ نہ بیت گنگیں بُت ۽

ماہکان لنگ انت وتی کپتگ گس ۽
شپ وتی کوراسی ۽ سرپر اتگ

من تی بچکند ۽ برانزاں ستگاں
دل وتی ارسانی پلاں مانچتگ

دڙچڪ جنزانٽ روان بنت ساہگ
 روج ۽ پاداں گران بنت ساہگ

تنگے ۽ ۽ پھوہڙیں گورمے
 گڙنگے ۽ ۽ نان بنت ساہگ

گلزمین ۽ ۽ چو عرش ساڙا انت
 چو گشے آزمان بنت ساہگ

نودشزان بنت ۽ ۽ بچکندانٽ
 آس ۽ دیم ۽ ۽ گوزان بنت ساہگ

تپتگیں کینگانی بازار ۽
 کم کم ۽ ۽ رُدان بنت ساہگ

۽ شکاری ۽ ۽ گمبدریں دُکال
 ۽ کپوتے ۽ ۽ دان بنت ساہگ

دوزہ ۽ ۽ ایرجن انت ۽ ۽ پد کنزانٽ
 چو بہشت ۽ ۽ شدان بنت ساہگ

روح ء من دیستہ شب پہ وتی بہت ء جیڑگ ء
ژندیں چراگے گوات ء دل ء واب کپتگ ء ☆

حاک ء نصیب عرش ء غماں سرپد انت کجا
تحت ء انت گلزمین ء آزمان گوانزگ ء

موسم بُتاریں مُتے ء دائی کتگ شُتہ
ہورے نہ کنت درنیت جمبر بشانگ ء

مُرگانی شور ء شار ء اے درچکانی سُک سُکاں
بے واب انت نیت جنگل سہتے اُبینگ ء

من ارے آل یہ دیدگے جاہے نہ دنت منا
چنکاں کتگ اے لوہڑیں دریا زمانگ ء

پُلاناں گیمربیت اے باگ ء سرپتگیں
من زندگاں داں نئیلاں آس ء پہ سبزگ ء

دور داتگ گشنے گوات ء ایمان چراگانی
 چچ رنگ ء نہ کشیت دل نون نان چراگانی

شہمانی کاروان ء رہشون ء سرے لوٹیت
 دزموشیں تہاری ء ساربان چراگانی

کُوراس انت زمین ء دل کہ تڑسے ء پیڑاتگ
 سک زہرانت سرا مرچاں آزمان چراگانی

منزل پہ شپادانی کست ء وتا کبلے جنت
 اے کشک ء مسافر بنت پادان چراگانی

اے جنگل ء دڑچکانی دوتاں پہ نپس بندانت
 بُن داتگ کیا باریں کاہ دان چراگانی

نیمروچ ء نہنگام ء شپ رژن ء چتور پودیت
 پہ تَن ء شُدے وپنگ مہمان چراگانی

بیا ہے راہ ء کہ کندگ رتگنت
منزل ء مہرانی بینگ رتگنت

شپ نہ جنت پتو دو دستی ماہکان
داں تئی چمانی سرگ رتگنت

گلزمین دست ء دل ء انت ٹئی ء
جمبر ء ہورانی ہردگ رتگنت

کوشے ء شہماں گدنت یکپارگی
کہ گشیت ٹپانی آزگ رتگنت

اے ہما راہ انت ٹسیت ء بودکنت
کیگے ء مہناہیں ملگ رتگنت

طفلے ء سوگاتاں پہ تحت ء روان
عاجزیں مرداں پہ گوانزگ رتگنت

ستر چو ہور ء بگواریت کہ زندگی تڑپے
نہ کپتگ دژچکی ء چیر ء اوں ساہگی تڑپے

زکات دیدگاں کش ات مدام ارسانی
نہ دات تئی منا بچکنداں بینگی تڑپے

بگندے چولے ء بنام کت ترا دریا
حیا ء کانی ء پونگیں چمگی تڑپے

من دیستہ موسم ء چنکاں ء پنجاگاں گوات ء
شگوستہ بیتگ ء دماں زمانگی تڑپے

نہ انت اے واب ء حیا لے کہ دل بہ بیت ایمن
مروچاں کوہے ء بستار مہرگی تڑپے

بگندے گوست کنت اوژناگرے ہما دیم ء
اے تئن ء گورم منارا پہ جیڑگی تڑپے

مدام دیدگاں حیران کنت ہے جلوہ
کہ پیر ء عاجز ء کُمپ انت گوانزگی تڑپے

داں مہر ء تڑونگلے ارواہ ء سنگ ء تور مہ کنت
 نہ کنت سارت مئے ہوشام ء واہگی تڑپے
 تنیگہ مہکم انت دُکال ء بودناکیں غم
 پہ واریں دلوتاں چے کنت شوانگی تڑپے
 تو مُرگے تے وتا پھریز کہ زبہر مہ بے
 حیا ء جنگل ء سوچیت تئی برہنگی تڑپے
 مسافران ء اے راہ ء چول مانتر انت
 نہ انت پہ منزل ء دریا ء جنزگی تڑپے
 تو وس کت سوزمان درد ء چہ زار ء پریات ء
 نہ رست آزگیں ٹپاں تئی تہلگی تڑپے
 کپوت نشتگنت دان ء ودار ء کرنے بیت
 نہ گواہیت چیدگ ء جوہانے ء پگی تڑپے
 شکست کرن ء اے ترانگ زمین جسمین انت
 اے عہد ء بُلک ء نیست انت نماسگی تڑپے

پل ازگار بیت کہ کینگ بیت
 روچ ۽ برانزانی توکا بینگ بیت

اے زمین انت مدام زمین چند انت
 کہ گشیت آزمان سُرینگ بیت

ما چو ساہگ ملامتیں جنگل
 دزچک گوں مرگی ۽ اُبینگ بیت

انچو ارزان انت سورگیں نوبت
 سنگ چو پوڈے ۽ بُرینگ بیت

گوات گوں موسم ۽ بجنت ٹالے
 آس آپ ۽ تہا پلینگ بیت

بلے پے نہ انت کنتے درمان
 بلے ریشے نہ انت گدینگ بیت

روچ پادان انت ساہگے نہ رسیت
منزل ء واہگ ء دگے نہ رسیت

کپتگ بستار تئی سزاوار ء
کوه ترا مرچاں مہرگے نہ رسیت

دانکہ آسودگ انت منی ارواہ
گوکی ء گردن ء جگے نہ رسیت

پتو ملان انت بینگ ء دریا
پہ ما تابان انت چمگے نہ رسیت

گلزمین ء نہ لوٹ اتگ عرشے
آزمان ء زمانگے نہ رسیت

مارا واہند رسیت ادا راشد
دلوتان ء منے شوانگے نہ رسیت

شپے ء اُزر پاداہیں چراگاں
منی ارواہ ء دریاہیں چراگاں

غم ء کوراسیں دَمکاں گردگ ء اِنْت
بگندے گوات ہمراہیں ☆ چراگاں

تہاری چو چیا باریں ٹلنگیت
تنیکہ رژن تاس ء ایں ☆ چراگاں

کسے است اِنْت بروت میتگ پہ میتگ
بکنت شوہاز بیگواہیں چراگاں

مہ کُش دنیا مکپ ضد ء حسد ء
منی بچکندگ ء دڑاہیں چراگاں

اے رانزاں تُن گورتہ ساہگی ء
من زاناں آس آپ ء ایں ☆ چراگاں

سر بتگ دردانت غماں ہنکین نیست
دل پہ کئے ٹکشیت ادا موچکین نیست

ماڑیاں پیچ گپتگ دنیا تیوگیں
بلکے ء اوں ادا کرگین نیست

ہپتگے سیہ گوآت مہمان ات ادا
انگتہ اے بیتگ ء دنزین نیست

ار سے ء چنکاں کتگ دہکان گشیت
مچکدگ است انت مناحا مین نیست

ماہ ء استال چہ کجا سر کپتگ انت
آزمان ء کئے گشیت ہوکین نیست

داں کتگ ساہگاں ستا روجء
من گوں پیڑاٹگاں بُتء روجء

شپ گشئے دوزہ ء تہاریء
رژن سیل ء انت جنتء روجء

آزمان لاگریں منی چماں
گژن ارواہ ء مانچتہ روجء

ماہکان ء زمینے ونڈ ء کپت
شپ زبہرانت چہ ملکء روجء

مُرگاں جنگل گورء دیاں کایاں
من تنیگ ء محبتء روجء

انچیں شادانی یے دل ء کپتگ
ما پلنگ ء اوں نچتگ روج ء

زند ء مجگ ء داں ایر کپتگ تڻ
موسم ء گوات دزوه اتگ روج ء

سک وتی میتگ ء گروناک انت
آس ء زیبائی یے چتگ روج ء

بال کتگ مُرگاں پہ غمی دزے
نیست دز چکاں نوں ساہگی دزے

گوات ہوشام چند بیت زندء
موسم ء ثن چو پدی دزے

ساہگ ء چمگ ء وفا انگر
روچ ء دیوانگی تلی دزے

حاک پہ عرش کنت منی مہراں
گلزمین ء گشے پلی دزے

آس جلگنڈ بیت گناہ گارے
پل پلگار بیت کدی دزے

ارس نیگ شناس پہ چماں
غم بہشت ء پہ دوزہی دزے

ما وتا گنگ کتگ ہے رنگء
منے سرا الم ء شدی ☆ دزے

شپ تہار آزمان بے استال
واب گندیت پدا گڈی ☆ دزے

من وتی واہگان ء مسٹیناں
دانکہ پاہارے ء سدی ☆ دزے

نود نابود حاجتے داریت
پہ کئی ہاترا شلی ☆ دزے

گوست کرنے نہ دیست من راہ ء
زندگی تئی مسافری دزے

من نہ زانت من باں مُرگی ء ایوک
دڑچکاں تاجینیت جنگلی دزے

کرنے گوستہ ما رہسراں میلانک
بار دنت مارا رہگوزی دزے

ما کہ سوگہ مہ بینیں نہالاں گوں
مارا روپان کنت دری دزے

☆☆☆

آس ۽ جنگلیں قصہ

اے آس ۽ جنگلیں قصہ

سرءِ گوات ۽ چومرگی ۽

کدوہ بندیت

اے موسمِ هوري ۽

چنڪاں کنگ اتڪ

منی دُکالیں هنکین ۽

داں آس ۽ غم دم ات گوات ۽

په دز چکی ۽ کدو جنز ات

چراگاں آزمان چارات

داں استالے ابدمان ات

تهاری رژن ۽ گیابان ات

کیوتیں واہگ ۽ کوکو

چه ماه ۽ جنگل ۽ اتک انت

من حیراناں که دریایے

منی چمائی پیر گاہ ء شتور گپنگ
چوسہ مار ء

اے پیر گاہ چوزمین چنڈ ء

وتی دیدار ء لرزان انت

زمین ء گام گام ء

تلک چیر انت پہ منی مرگ ء

چہ آزمان ء تپنگ ٹال انت

نہ گوات ء دست ء داوا لے

نہ پلاناں پنا گاہے

اے ویرانی داں چنت روچ ء

دریگ ء دوزہ ء پیچ کنت

گوں آس ء،

لیب دنت آس ء

گوں نژوہ

ندارہ کنت

شہدانی دژ دے بُتکھ

اے زپتیں سا ہگ ء لذت

شموران انت چوہوری ء

پہ آسی ء

گوں ترسی ء

داں زورا کی ابدمان انت اے امروز ء

نہ گوات ء دست ء داوا لے

نہ بُن ء آپ ء پیر گا ہے

نہ گُشن ء نان ء درگا ہے

نہ پُلاں رنگ ء جلوا ہے

نہ زند ء زیکنیں سا ہے

دل ء گویا ک سنگرتہ

غم ء جہلیں تلمسی ء

اے زند ء خاک چنکان انت

وتی چمانی درمانء
 اے زپتیں ساہگء ارواہ
 گناہگاریں وتی چماں
 گوں چاریت روجء بالادء
 کہ برانزاں کر بلا کرتگ
 اے گہتیں ساہگء چمانی ارساں
 کئے بداریت نوں
 کہ جہلاد اِنت پہ تئا پاں
 من سیر آپاں کہ شہدانی دژ دے بئتکہ
 منی سِتکء

ڈنگ

گشتے کہ آسِ قصہ یے
 داں گوانی ء سماکتگ
 داں پئی ء وفاکتگ
 اے ستک تپتہ ساہگ ء
 کہ روج گوپتہ ساہگ ء
 ماموسمانی دیدگاں
 گوں تْن ء ارساں گوستگیں
 تننگہ راہ ہماوڑ انت
 مامنزلے نہ رستگیں
 بگندے آسِ پتہ یے
 چہ برانزی ء ہنا بکنت
 چو آزماں گناہ بکنت
 ء ماہرکان ڈران بکنت

زمين ۽ سنج سنگريت
 په حاك ۽ تڻ ۽ درنزي ۽
 چو بے گمانيس شنزري ۽
 چه آس ۽،
 آس دوركنت
 شپورگي چوماري ۽
 وتي انان ۽ زندگي
 بدار که ڏنگ ترامہ جنت

ہورء تیر کمان دست ء

ارس بانز لیں تے
 دیدگاں چے سرکشیت
 جنگلے ندرہ کنت
 شانترانی بچکندے ساہگ ء دل ء نندیت
 دژ چکی ء گوں بچکندیت
 روک کنت چراگانی
 گوات ء مطلبی آس ء
 تے ء حاجت ء تاپیت
 ٹنٹ کنت تہاری چوں؟
 ماہکان ء آپبند ء
 دل وتارا مانداریت
 درد ء شیر کنیں برانزاں
 جمبرانی پہریز ء
 ہورء تیر کمان دست ء
 تڑپے انچوٹک تیرانت
 تے وتی کپوت ء را
 چیردنت کجاٹپیت

مطلب ۽ سنگر

غم ۽ آسے نگاهان انت
 ندرگ تپتگیں پلے رکنڈان انت
 چو آس ۽ اگر بیں تُن ۽
 جڑکان انت، چمکان انت
 اے رژناتی جلیں عکسے
 تہاری ۽ دل ۽ درتکے
 شب ۽ بانزل سچان انت
 کورہیں ماہ ۽ شگانی ۽
 چراگاں پندلیں عہد ۽ بھروسہ نیست
 دگہ دیے سر ۽ کش انت
 تہاری بانڈ میں امروز ۽ شب پستیں
 دل ۽ زید ۽ نہ کشیت گوات ناراز انت
 بلتے انگت،
 چراگ پٹ انت نیمونے
 پہ زند ۽ مطلب ۽ سنگر پناہ ژرتے
 بلتے مرگ ۽ نہ داریت کبلیں دروازگ

آس ۽ چمگ

شب شناسين غم
 ماه ۽ تڙ ناں تلييت
 چو جليين هاري ۽
 دل چراگ ۽ سفر کنت په کور اسي ۽
 منزل ۽ ٿڻ ارساني کور ۽ گو زريت
 آس ۽ چمگ چه پلاني کست ۽ شلييت
 گوات ليگار بيت
 زيد ۽ ورناني ۽
 گيمر يت زندگي گون وتي تاله ۽
 زُنکر يت واڳه
 درد ۽ چپين کش ۽
 سوک سر تر پيپين ار او،
 گون ارساں شديت
 ماه کاں بيت پدي
 شب زدگ داں کدي؟
 ماودگ داں کدي؟

چراگی موتک

اے عہدء مولدیں دریا
 نوانء ارسیء ثندانٹ ء زن کرتگ
 منی دردیں نگاہانی
 طلب چولاں گوں پیوندانت
 من ترمپء باطنء
 ہوئے گوں مشکولاں
 تئی ارسانی پادتراپء گڈانت جمبر
 منی بچکنء آتراپء شدانت انگر
 اے گواتء آزماں رودانت
 زمینء موسمء دوزہ کوارءانت
 گوں آسء لیب کنت دنیا
 چہ پلاں عیب کنت دنیا
 اے غیبیں ساہگانی تئن برجاہ انت
 کہ جنگل دز چکیء ہو شامء پیش گاہ انت

بہشتے دلوتاں چرتہ وفاہانی
 تہاریں ہوری ۽ گورتہ چراگانی
 جلاں تڑونگل پہ ارواہاں
 اے ہنکین ۽ شپے کرنے
 من گنداں دُور کر گینے
 چراگی موتکے ٹمبان انت پہ ترس ۽ لرز

آس برکت بیت

من دریا پداں چاراں
 کہ گوات ۽ رہسہر ۽ نقش انت
 شپادیں چول
 منی ہماہاں ہوشام ۽
 شدیں ارواہے سرگپتاں
 پے توشگ
 نگاہانی منی پدگر
 دزموش انت ہلا ہوش انت، لدیں کشکاں
 چراگانی زمین کوراس
 اے شپ زادگ کجا گردانت
 اے بیگو اہی پے دریا ہدوناک انت
 منی شوہاز دزگٹ انت
 من گوات ۽ دیدگاں چاراں
 کہ داں ارساں

اے زبریں موسمِ موتکافی
 شہماتِ نہ سگیت کس
 منی ستکِ انت،
 منارا از کپیت دریا
 چوتڑ مپے مہرگِ کدے
 اے روجِ آس برکت بیت
 اے روجِ روجوت سوچیت

جنگل منابے ہیچ مکن

من مُرگے آں بے بانز لیں

من دڑ چکے آں بے ساہگیں

جنگل منابے ہیچ مکن

تو کہ روئے بازارىء

پہ سلیء پہ سوادىء

تو کہ پداوا تر کنئے

بانزل بیارگوں پہ منا

تا کہ اوں بیارگوں پہ منا

ساہگ بیارگوں پہ منا

دعا یے پتو تراشاں کنناں

راہء تئی چاراں کنناں

درداں وتی ارزان کنناں

رنجاں دلء سوہان کنناں

زندء زہمیریں موسمء

توگوں بہشتیں ملگاں

رژنائی یے تالان بکن

پُرشان بیت ارواہ منی
 جنگل منی ساہگ توئے
 ساہ اوں توئے
 جنگل منی بانزل توئے
 بال اوں توئے
 جنگل منی تاک اوں توئے
 تو کہ منا بے سوب کنتے
 من تلوساں، من زننراں
 تابان باں
 ارمان باں
 دلگران باں
 ویران باں
 بلکیں مراں
 جنگل منا بے چچ مکن
 ہورک ء کدی،
 ہالیگ ء میا
 اوستاں چوسکرات ء مکن

زندشپاداں پچ گپتگ

روچ ء سا ہگ ماترانت

برانزانی بستارء پد

جنگل مُرگاں رُبینیت

دیدارء مُرگانی روت

گوات چراگاں ہلوت کنت

ترسی ء زمزیل سدنت

شپ تی جتکیں پادانی

تراول اوں چیہال دینت

سوزمان ء سکرآت بجیت

دردانی گل میہ ء گوجیت

دریاداں متے ہمسا ہگ

ٹن ء آہن آپ کتگ

منزل کشک ء پادان انت

زندشپاداں پچ گپتگ

شد پہ نان ء سرکشیت

گواہ نہ کنتیں پتکینکے

دوزہ مہرے ساز بکن

آس بگندے شیر کن بیت
 حاک ء عرش ء گواز کناں
 دل زمین ء ایمن بیت
 ماگوں بچکند ء ارساں
 ہارے چمّاں داتگ گور ء
 ارسی تڑپے رژنائی
 منے ہنکین ء گواہ نہ کنت
 ماپہ گنو کی کٹ کتگ
 مارازانت ء پیچ گپتگ
 مرگ گیا بان ء چنکاں
 ڈکال ء داں کدنداں
 ویرانی دزموش بکنت
 ستک بہارگا ہے پولیت
 ارواہ ء گویاک شتہ
 باطن گنگ ء پیم ء انت
 تئن ء بے واہیں گورم ء
 دریا ء اوژناگ کتگ
 کوش نصیب ء چوں کشیت
 موسم داں ازگارمہ بیت

آس ء چڑکش اتگ

گوات ء پول ء نئیت

پُل ء وچ ء نئیت

ساہگان ء دجیت

موسم ء ڈنگ جنت

سنگے آسنگ جنت

روچ ء تنگان کنت

کست پہ شان کنت

آس ء چڑکش اتگ

جنگل ء جول کنت

دڑ چکاں بے پول کنت

انگراں کنت شرگ

شانتران ء پچیت

چاہڑ ء چورجیت

آس ء چڑکش اتگ

ماہرکان ء پُلّیت
 ء چراگاں تملیت
 تلو سینیت شبپ ء
 آچور وکیں تپ ء
 آس ء چڑ کش اتگ
 دوزہ ء دژ وشم انت
 ترسناک انت کزا
 پہ بہشت ء بدیں
 درنج بندیت ردیں
 افس ء پیم ء شدیت
 سوچیت بُن دنت گوزیت
 واگے دست ء نئیت
 لاڈ کیں نوبت ء
 آس ء چڑ کش اتگ

آس ء دروازگ ء جنائ کُبلے
نوبت ء کینگ ء جنائ کُبلے

مان بندیت وفاہاں دُرچکانی
اے وڑیں ساہگ ء جنائ کُبلے

دنت توپانے ء بشارت چو
گوات ء دیوانگ ء جنائ کُبلے

دلوتانی بہ بارت گر کے بوارت
بے دلیں شوانگ ء جنائ کُبلے

روح تئی زندگی ء پھریزانت
شپ تئی کیسگ ء جنائ کُبلے

پَرک ء پیرے میاریت امروزء
شاعر ء جیڑگ ء جنائ کُبلے

بے کلیت ء شکست پتائیں
وہد تئی واہگ ء جنائ کُبلے

روح دگڑان بیت دل ء کاریت
آ وتی ساه ء ساہگ ء کاریت

گوات دریا دلے منی زیدء
دڑگاں بندیت روموسم ء کاریت

تو بہشت ء نگاہاں سرکش ء
دوزہ ء آس نام حُدا کاریت

کئے گُشیت سنگ چوسر پنت پُل ء
چو کراماتے کہ کجا کاریت

دڑاہیں بیچاڑیں دڑچک بچکند انت
آ کپوتے پہ جنگل ء کاریت

ہور گواران کنت منی ثنء
پہ من دریا وتی شدء کاریت

کیلگء کچجریں دلء یل دنت
غم تئ مستیں لیڑہء کاریت

اے تہاری کیا گوں معنا بیت
شنگ کنت مہپراں شپء کاریت

اَبرمیں ترسے ء چراگ رچیت
گِزات کَشیت کجا چراگ رچیت

جنگلے ء تہاری پیڑائیت
دڑچکے ء باطن ء چراگ رچیت

من ترا پہ وفایے بُن داتگ
آتئی ساہگ ء چراگ رچیت

ہور گواریت زمین کوراس انت
من کناں نام خدا چراگ رچیت

کئے چنکاں بدار بچار برزا
شب تئی دامن ء چراگ رچیت

رژن پہ کئے وتارا پاہو دنت
پہ کئی طالع ء چراگ رچیت

مان پتاتگ تہاری ء انوں
تو مئے ہلک ء بیا چراگ رچیت

رُژن لپیگ شزار ارسانی
شب چو قبر ء تہار ارسانی

ملمہ انت آزمان روچ ء گوں
برانزاں بوتکہ کوار ارسانی

کانٹاں بچکندگانی ارواہ ء
تو اڑینتگ مہار ارسانی

آس دیوانگیں گوزے چماں
واہگاں نامدار ارسانی

نہ چڑکہ نہ برمش نہ بلوت
زندگی بے توار ارسانی

لڈ اٲگ سار بان ء زور مندیں
لیڑہ ء گرانیں بار ارسانی

پُل سٲک اٲت شپا دیں بچکنء
اٲس ء دریا سوار ارسانی

دیدگاں داں چراگ سہڑ ینتگ
چار دوریں دیار ارسانی

زی دوگام ء نہ جت منی دیمء
مرچی ذراج اٲت شہار ارسانی

موسم ء تُٲن پہ زریت ینگ
گوات ء چشٲہ انار ارسانی

زہرگ ء پدا جہہ جت واہگانی واہندء
 ارس سجدہ ء کپنتنت دیدگانی واہندء

من کپوتے آں مہرء جنگل ء گوں دل بستگ
 تو وفا ء دژچکانی ساہگانی واہندے

گوات عاجزیں زند ء نژوری منی زیدء
 دل بگندے ورنائیں موسمانی واہندے

عرش تنگ اتگ حاک ء سوزمانیں ہوشامء
 کہ بہشت پینار انت دوزہانی واہندء

شپ تئی چراگانی تراس کت دژہیں آسکاں
 تیرکمانے دست ء تئی ماہگانی واہندے

زندگی دانکہ مطلبے داریت
آس دیوانگیں بٹے داریت

گوات ۽ اولاک ۽ مٹ کنت موسم
انچیں کریابیں رَہسرے داریت

عرش جیڑان بیت زمین باندا
مرچی ارواہ ۽ قدرتے داریت

ساہگاں ساز کنت پدا سرگیپت
جنگل ۽ روج ساعتے داریت

چول بیزار بنت چتو دریا
تئی کہ آتڑاپ ۽ دژمنے داریت

رژن شنزان کنت کجا قبرے
داں گنہگاریں میٔے داریت

مہر ہمنچو بدئے کہ دات کنتے
غم ہمنچو بزور دلے داریت

دیدگے رژنے یا شہمی میٲے
بار دات گوات ء چراگی میٲے

زیکنیں دریا بتیں سار ء شتگ
دیتگ ء ہوناں گوں چولی میٲے

آزمان سنگرتگیں تہنائی یے
ماہکان، استال جیڑی ☆ میٲے

گتگلیں ئے چو ننگ ء لسہیں
شینگلیں آدینک ء آپی میٲے

ہر کسی ہاٹی چو پینار ء شتگ
کئے گورے ارساں بشودی ☆ میٲے

تُوئی ءَ کُشتہ شکاری یا کہ تو
جنگل ءَ کپتگ اے مُرگی میٹے

ارے ءَ پیشانی ءَ دڑتکہ سفر
منزل ءَ چنکان انت راہی میٹے

آسے ءَ انگار بستہ ساہگ ءَ
زند چو سوتکالیں دڑچکی میٹے

پاہو ءَ ارسانی دڑنجیت دیدگان
اے ہما بچکند پہ گریوی ☆ میٹے

سنیل کنت ورنائی ءَ باگ ءَ شکست
گنگھی، پُلاں گوں چاری ☆ میٹے

☆☆☆

اے شہر ءِ سُتَلگین ءِ تماشا کنگ نہ بیت
گیمرتگت رنگ نِدارہ کنگ بہ بیت

ہوشام ساہگانی جرٹکیت داں کرنی ءِ
دڑچکانی عاقبت چو چراگ ءِ کنگ نہ بیت

آ آزمان سفر کنت پہ عرش ءِ منزل ءِ
اے لنگیں گلزمین مئے راہ ءِ کنگ نہ بیت

داں آس ءِ چنگ ءِ وتی جلوہ بدل گُتگ
پُڈانی دوزہ انت بہشت ءِ کنگ نہ بیت

ارسانی تُن نشنگ تڑمپاں حساب کنت
بچکندگانی ہور کلاچ ءِ کنگ نہ بیت

کوہ ءِ پیازاتگ وتا امبار ءِ مہرگ ءِ
چولانی ڈبئی ءِ تھا دریا کنگ نہ بیت

نگاہاں نود کُتگ ءِ دل ءِ منی انگر
شپ ءِ نصیب ءِ نہ سبزیت چراگے ءِ باور

اے گواہ چنک جنت ارسانی موسم ءِ حا کاں
نہ بندیت دنزے ءِ چمانی باطن ءِ جمبر

شگوستہ آس چہ ورنائی ءِ رزیں دَمک ءِ
نہ کنت عاجزیں پُلانی میتگ ءِ واتر

اے ارس چرتگیں بچکند ءِ دیدگاں سہرا
چو خون ءِ حاکمیں ارواہ ءِ لَنجَمیں سنگر

کیا پہ لاگریں دریاے ءِ وفا شنزانت
ڈہاناں چول چو چلا تگیں دل ءِ بے در

بے چَول نہ اِنْت آس ء بے برانز نہ اِنْت دریا
پہریز چہ وتا سنگ ء رکین چہ وتا پُل ء

نودانی جلیں انگر چہ دوزہ ء دیم ء تر
دانکہ تو بہشتین ء حورانی در اُحُب ء

اے تُو وتی حاک ء ہوشام ء تسلّہ دنت
ماجین کیا پہ ما چو مان گُتگ آپ ء

سیہ گوات منی زید ء تی نہر گشے کپتگ
چہ قبلہ ء بندان ء گیگان کنے قبر ء

پاہار ء زمین چنڈیں اوپار ء چڑکہ نیست
آزمان دل ء لرزیت دزپیت غم ء لیڑہ

روحِ شپ دستِ بنیں کیا زانتگ
زندگ ء است بنیں کیا زانتگ

جہدے ء سنگر ء پناہ زوریں
باسک ء بردستِ بنیں کیا زانتگ

موسم ء دیدگاں وتا پولیں
گوات ء پیوستِ بنیں کیا زانتگ

آس ء برانزانی قدحاں نوشیں
ساہگ ء مستِ بنیں کیا زانتگ

ما چہ دُکالے ء وتا کشیں
کیلگ ء بستِ بنیں کیا زانتگ

راہ ء رہوارِ بنیں وفابانی
منزل ء رستِ بنیں کیا زانتگ

گُژن ازگارِ انت واری ۽ دیما
 شپ نہ گوِستگ تہاری ۽ دیما
 جنگل ۽ دژ چکے ۽ سر ۽ مارے
 نِشتہ مُرگے شکاری ۽ دیما
 گوات کشتگ تو سردپ ۽ دوشی
 تو چراگ ۽ میاری ۽ دیما
 منزلی ۽ نصیب کِشکینِ انت
 کپتگ شوہاز گاری ۽ دیما
 پہ دلے ۽ بہشت شنزانِ انت
 مُژدہے بے قراری ۽ دیما
 موسم ۽ آزمانِ جُنزانِ انت
 زندگی ۽ شیرازی ۽ دیما

واہگ ۽ گوناپ ۽ سنگر جنز اتگ
دیدگاں ارسانی لشکر جنز اتگ

گورتگ ۽ حونانی آلاڈ نیس وڑدے
نوں منی ہنکین ۽ جمبر جنز اتگ

ساہگ ۽ اوپار سنگاں آس جت
پلے ۽ ہوشام ۽ انگر جنز اتگ

تیوگیں بُن داتگ جنگل مُرگے ۽
ہر کسی برگشتگ باور جنز اتگ

تڑمپے ۽ پڑ وریں تڑناں بے وسیں
بوتگ ات دریاے لاگر جنز اتگ

آس منزل سفر تہار شپ ء
 تُن لپیگ شد ء شکار شپ ء

چم پیناری ء ورنات تراناں
 ارس نیزگاری ء میار شپ ء

آزمان ء زمین ڈیک ورنات
 روچ ء کانٹاں اڑیت مہار شپ ء

تُن ء دریا ء دور کنت موسم
 گوآت ء ہوشام دزگہار شپ ء

ماہکان ء سکینے الناسیں
 کاریت ڈکال ء پہ بہار شپ ء

انچو بُزانت تہاری ء دیوال
 سر نہ بیت پہ منا توار شپ ء

شپ وتی دیدگاں دل ۽ پردے
چادر ۽ روج ۽ ساہگ ۽ پردے

گوات بے واب انت تنے ۽ تحت ۽
جیڑگے ژندیں موسم ۽ پردے

زندگی ارے ۽ نگاہان انت
بیا تو بچکندگے منا پردے

ساربان سرمگر تہار انت واپس
شپ زمستان انت ٹپڑ ۽ پردے

آزمان گوانزگے تی تپلے ماہ
عاجز ۽ تو وتا خدا پردے

اے ندارگ قرار بکشائیت
مہرگاں کوہے ء سرا پردے

گمبدریں دژ چکاں گوہر کنت جنگل
مرگے ء بانڑلاں وتا پردے

چنک ء حاکاں بزور منی راشد
زندگی ء چوقبرے ء پردے

گواہ کہ آس ء اُگدہ ء زوریت
موسم ء مُز ء مُزده ء زوریت

زندگی چو لے ء پناہ ء انت
بلکیں دریاے ء بہا زوریت

آزمان سک سرے منی عہد ء
گلزمین ء پہ قبرے ء زوریت

ارس جیڑگ نہ زانت بچکندیت
گنگیں بازارے ء سر ء زوریت

رنگ ء رُشنائی ء دژدے دیما
کہ بزانت دل منی کتیا زوریت

رژن زرشان کنت تہاری ء
شپ پدا ماہ ء طالع ء زوریت

ما کہ پلگارِ اتگ دے چم ۽
 ارساں رودیننگ پندے چم ۽

کِشت نہالے ماشانتلے یلدا ت
 رُست ویرانیں جنگلے چم ۽

رُژن کنجر جنگ تہاری ۽
 کش اتگ علت ۽ کلے چم ۽

دست ۽ گپتگ وفا ۽ کرکینکیں
 لگ اتگ مہر ۽ بانڑے چم ۽

گلیں ماڑی ہمودا میلانک انت
 کہ گشیت نیست منز لے چم ۽

زہیر بوتگ منا شکست ۽ ۽
 بتگ ارسانی دلدے چم ۽

پلے ء بہشتے سوتک کشت جنگے آس ء
کئے بزانت کجا آورت اے وڑیں دلے آس ء

شپ پدا چراگانی رُژن ء طالع ء چامپیت
کہ تہاری ء راہ ء سرکنت منزله آس ء

ساہگانی اوپار ء داگ دات بدن روچ ء
پر نہ کت دڑچکے ء پاداں تزاوے آس ء

اے ہمہ کرامات انت حد رء نان بوہیننگ
مُرگے ء وڑا بال انت پر نئے بانزله آس ء

زندگی وڑالانی چمگے پتو بتنگ
گورنگ کر پدانک ہو رء کش اتگ کلے آس ء

اُگدہانی چنکان انت، دیدگان انت امپاس ء
دُور کج انت پدا در کئیت مہر ء تزاوے آس ء

روح چہ روح ء چے درکنیت ساہگاں ساہگ نہ بیت
زلم چوانگر شناس انت زندگاں ساہگ نہ بیت

نوبت ء کریابیں ہورے تڑمپ ہیٹار انت مدام
غیرت ء تنگیں کانگ چگاں ساہگ نہ بیت

ایوک ء اوشتاگ دریا چولے ء کوہ ء سرء
جرگہیں ارس ء دیار ء کندگاں ساہگ نہ بیت

تُن وہے تزانج بندیت سر بباتیں گورمیء
گژن ورو دیں نصیب ء توشگاں ساہگ نہ بیت

ترانگ ء بیناریں نوداں غم کتگ ساہیلے نیست
واہگ ء ہوشام ء کبگ ء ملگاں ساہگ نہ بیت

دژچک ویران انت وفاء جنگل ء دیر انت شکست
ٹپ داں موسم اے گوات ء آزگاں ساہگ نہ بیت

کئے بزانت چونیں حیاں ء جیڑگاں دریایی ء
من وتی ارساں چہ گنداں دیدگاں دریایی ء

گورم گورگندیں نصیب ء حاجت ء تئے تلیت
ہورے ء بستار واب انت چمگاں دریایی ء

ساہگ ء اوپاری ونڈے رستگ چہ روتابی ء
برانزی ء پاہار پڑوشیت تہتگاں دریایی ء

موسم ء باسک ء پتاتگ سحری تاہیدے غماں
گواتے ء پندل اڑان انت روتگاں دریایی ء

شپتئی بے واب انت جنگل مرگے ء کونڈے کتگ
ایمیںیں طفلی نہ گواہیت گوانزگاں دریایی ء

آس کنت الوت بہشت ء دوزہ ء راستیں کش ء
چولی ء پلاں بسوچیت تباگاں دریایی ء

آزگاں جمبر وفا ء گواتے ء شہم ء کدنت
ہورے ء ارواہ نہ سگیت کندگاں دریایی ء

کاروانی دزے بتلگ، ساربانی زہیرگے
شپ وتا منزل کنان انت گوں دگاں دریایی ء

ناخدا بیگوواہ ات مہر ء ماوتی دل ششتگ ات
منے دل ء نژیک ء آورت ماسگاں دریایی ء

آزمان دانکہ شکست ء ماہ ء استالے بدنت
روک کناں لنجیں چراگاں میتگاں دریایی ء

آس ۽ شيرکني چوں روت برانز که وراں بينگ
 روچ ۽ کيلگ ۽ مرچاں ساگ اوں چراں بينگ

ما بهشت بينا ريس پُل آزمان ارواه
 تي تبکين بچکند ۽ عرش سمبراں بينگ

گوات ۽ بادشاهي ۽ گژن مانچنگ موسم
 زند چو فقير ۽ انت زيد گيمراں بينگ

تزونگليس نگاباني رژن تپس اتگ انچش
 آبله چراگاني شپ چلندراں بينگ

منزل ۽ بشارت چو مزده وار سوبان انت
 بات رهسر ۽ دزچک ۽ په مسافراں بينگ

رُست بیلگ ءِ بستاں شیرکنیں کِشار ءِ کاہ
بہر نہ بوت منا تڑپے گورت جمبراں بینگ

آزمان ءِ گزنج ءِ بند ءِ پلونج ءِ دریاے
جور ءِ میتگ ءِ مرچی بیا ترا براں بینگ

تئی شکست ارسانی قیمت ءِ نہ دنت دُنیا
تو گشنے رواں لازم چنکے پچگراں بینگ

رژن پندل چراگ بے معنا
ماہکان شل چراگ بے معنا

موسم ۽ دوزہ انت گس ۽ سرکش
گوات بوگل چراگ بے معنا

دیدگانی زبہر بچکند انت
ارس زمبل چراگ بے معنا

اے تہاری کپوتے کوکو کنت
شپ چو جنگل چراگ بے معنا

ترس مانچین بے دلیں امروز
وہ ہگل چراگ بے معنا

آبلہ راہی منزل ۽ واہگ
پاد آنت تزاوُل چراگ بے معنا

زندہ ۽ مہر ۽ بہشت ویران انت
پلاں چو جل چراگ بے معنا

تپتگیں ساہگانی آتزاپ ۽
آس تزونگل چراگ بے معنا

پرہشتگنت زندہ ۽ چاریں دست ۽ پاد
ملکموت مل چراگ بے معنا

شپ گوں روج ء نصیب ء سودا کنت
 اے تہاری چراگ اگدہ کنت
 ناتبیں موسے ہے زند ء
 گرم گژن ء ء گوہر تھن ء کنت
 دیدگانی ستا ء وازمند انت
 ارسی تڑپے وتارا دریا کنت
 ماہ ء استالاں حاک چکا سیت
 آزمان ء زمین دست ء کنت
 گوآت ء جنگل وتارا مانداریت
 آس مرگاں پللیت تماشا کنت

